

ZEGEN ONTVANGEN EN DOORGEVEN

geschreven door
Marleen Ramaker

Inhoud

Inleiding

1. Voor God telt ieder mens
2. God aanroepen
3. Verleden, heden en toekomst
4. Persoonlijk bidden
5. Gods hand op ons leven
6. Bidden om bescherming
7. God zegent ondanks ...
8. Zegenen in Jezus' Naam
9. In dienst van God
10. De zegenbede van St. Patrick

Inleiding

Jezus wil ons zegenen

(of: Leven als een gezegend mens)

In het Oude en Nieuwe Testament komt naar voren dat Jezus de sleutel is naar een gezegend leven. Naar een leven met zin en inhoud. Een leven dat betekenis en invloed heeft.

In de Bijbel staat het begrip 'zegenen' voor 'het goede zoeken', dat wat opbouwt, herstel geeft en vreugde. In de tien korte overdenkingen gaat het om de vraag wat zegenen betekent in de context van ons leven, inclusief de moeiten waarmee we vertrouwd zijn.

Het is geschikt voor persoonlijke overdenking en voor onderling gesprek, bijvoorbeeld in het verband van een jeugdgroep of een gesprekskring.

Tekst: Marleen Ramaker
© 2006
St. Bijbel, Media & Samenleving

Hoofdstuk 1

Voor God telt ieder mens

- 'Ik had net zo goed niet geboren hoeven te worden.'
- 'Wat is nu de zin van mijn leven?'
- 'Als ik onder andere omstandigheden was geboren, had ik misschien meer toekomst gehad... nu lijkt alles zo afgebroken.'
- 'Ik ben teleurgesteld in dit leven, ik heb er weinig vertrouwen in.'
- 'Voor wie tel ik nu echt mee?'

Zo maar enkele uitspraken waaruit blijkt dat mensen vaak twijfelen aan zichzelf en de zin van hun leven. Dat ze zich afvragen wat hun betekenis is voor anderen. Het leven valt tegen.

Of we er nu wel of niet mee vertrouwd zijn: volgens de Bijbel is er een God die wel degelijk geïnteresseerd is in ons wel en wee. We lezen daarin over mensen – of ze nu 'mislukt' of 'geslaagd' overkomen – die voor Hem belangrijk zijn. Als Schepper kent Hij ieder mens en Hij is op de hoogte van onze omstandigheden, verlangens en teleurstellingen. Hij weet ook hoe we tot onze bestemming kunnen komen. Hij wil dat we dat gaan ontdekken.

Hij zegende de mens

Toen God de eerste man en vrouw schiep zegende Hij hen. We lezen in het allereerste hoofdstuk van de Bijbel: *'En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. En God zegende hen...'* (Genesis 1:27-28). Het was het eerste wat God deed nadat Hij ze geschapen had. Zegenen: Hij wenst ze het goede toe, dat wat vrede en vreugde brengt. Dat wat opbouwt en waardoor ze tot hun bestemming komen. Daarbij geeft Hij Adam en Eva wat ze nodig hebben: een relatie met Hem, verstand, gevoelens en een wil waarmee ze Hem en elkaar kunnen liefhebben en dienen en een geschapen wereld waarvoor ze zorg kunnen dragen. Een schepping die voorziet in een dag- en nachtritme, in warmte, verkoeling, water, voeding en schoonheid. De planten- en dierenwereld: een lust voor het oog en een boeiend studieobject. Zo denkt Adam na over namen voor de dieren, omschrijvingen die hij geeft na zorgvuldige bestudering van hun specifieke geaardheid. Als beelddraggers van God mogen ze ook medewerkers zijn van God. Ze zijn waardevol, dat staat vast. Het wordt bevestigd door hun leefomgeving en door de ontmoetingen met hun God die hen 's avonds opzoekt in de prachtige tuin die Hij heeft gemaakt. Het is duidelijk: ze worden bemind, ze zijn kostbaar en ze zijn heel persoonlijk door God bedacht en gemaakt. God Zelf is ook blij met hen. In hetzelfde hoofdstuk staat: *'En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed...'* (1:31).

Vertrouwelijke omgang

Hij wil een liefdeverbond, een verbond waarbij er sprake is van toewijding en trouw. Van verbondenheid.

Zelfs na dat verschrikkelijke moment, waarbij de eerste man en vrouw gingen twijfelen aan Gods goedheid en voor zelfstandigheid kozen – los van God – bleef Hij trouw. Door de hele Bijbel heen klinkt de roepende stem van God. Een God die vraagt om terugkeer, om ‘bekering’ waarbij mensen weer in het licht met Hem willen gaan leven.

Het bijzondere is daarbij dat God niet ‘ideale’ mensen op het oog heeft, mensen die tevreden zijn met hun prestaties en posities, maar juist gericht is op het bereiken van mensen die zijn vastgelopen. Die teleurgesteld zijn in hun leven. Die lijden onder onrecht of verdriet en vertrouwd zijn met allerlei moeilijke omstandigheden.

Elke generatie belangrijk

Voor we ons in hoofdstuk 2 verdiepen in het leven van Jabes – een nazaat van Juda, één van de zonen van Jakob – is het goed tot ons te laten doordringen dat de geslachtsregisters (een geslachtsregister is een stamboom waarin de vorige generaties worden genoemd) in de Bijbel ons duidelijk maken dat God trouw is. Dat Zijn trouw ‘van geslacht tot geslacht’ is. Hij wil als de Eeuwige met ieder mens, met iedere generatie onderweg zijn. Hij roept als een liefdevolle hemelse Vader ieder mens op Hem te leren liefhebben met alles wat in hem is: met zijn denken, met zijn hart, met zijn energie en met zijn wil. Met zijn gaven en mogelijkheden, met alles wat hem is toevertrouwd. In de geslachtsregisters komen mensen voor die met God geen rekening wilden houden, maar ook mensen die daarin wél Gods liefde beantwoordden. Er worden mensen genoemd die veel onheil aanrichtten en mensen die een zegen waren voor anderen. Maar dwars door die mensengeschiedenis heen, ontdekken we een God die Zijn handen blijft uitstrekken.

Met name in de persoon van Jezus Christus. Jezus die ook ter sprake komt in de geslachtsregisters. In het Mattheüs-evangelie wordt de geboortelijn teruggebracht tot Abraham, en daarmee tot het begin van de Joodse geschiedenis. In het Lukas-evangelie gaat Jezus’ geslachtsregister zelfs terug tot Adam, de eerste mens.

God gaf Zijn Zoon als een Verlosser voor de schuld van ieder mens. Jezus Christus is opgenomen in het geslachtsregister van de menselijke geschiedenis. Hij werd één van ons. Hij deelde in onze gebroken en geschonden wereld. Maar Hij is ook opgestaan uit de dood. Hij maakte geschiedenis door de toegang tot onze hemelse Vader vrij te maken. Wanneer wij onze schuld erkennen en ons tekort onder ogen zien, dan is er uitkomst. Wij mogen met vertrouwen ingaan op Zijn aanbod van vergeving en ons aan Zijn liefde en leiding overgeven. We worden dan ‘kinderen van God’ en horen bij Hem en Zijn koninkrijk. Dan worden we ingeschreven in een koninklijk geslachtsregister. We worden volgens Romeinen 8:16-18 zelfs erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus. We ontvangen dan Zijn zegen zodat we als gezegende mensen ánderen mogen zegenen. Mensen die God óók op het oog heeft.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Overdenk de bijbelgedeelten waarnaar in dit hoofdstuk is verwezen: Genesis 1:27 en 31; Psalm 25:14; Mattheüs 1:1-17 en 21-23; Lukas 3:23 en 38.
2. Uit Romeinen 5:17-19 blijkt dat de opstand van Adam en Eva niet het laatste woord heeft. God gaf in Jezus een weg terug.
Wat is bepalend voor je gevoel van eigenwaarde?
Welke betekenis heeft God voor je?
3. Volgens de Bijbel heeft God iedere generatie op het oog.
Overdenk de volgende voorbeelden: Deuteronomium 6:2-9; Psalm 78:3-7; Psalm 90:1;
2 Timoteüs 1:5 en 3:14.

Hoofdstuk 2

God aanroepen

'Jabez was van groter aanzien dan zijn broers. Zijn moeder had hem Jabez genoemd, want, zei ze, ik heb hem met smart gebaad. Jabez riep de God van Israël aan: Als U mij rijk zegent en mijn gebied uitbreidt, Uw hand met mij is en U het kwaad van mij wegdoet, zodat het mij geen droefheid brengt... En God liet komen wat hij gevraagd had,' (1 Kronieken 4:9-10).

We lezen dat Jabes 'aanzienlijk' was. Hij had dus aanzien en invloed. Hij kreeg erkenning en hij had een plaats van betekenis in de samenleving van zijn dagen.

Maar was dit altijd zo geweest? In dit beknopte verslag zijn waarschijnlijk verschillende periodes uit zijn leven samengevat. Misschien is de laatste regel (God gaf hem wat hij gevraagd had) de sleutel om te begrijpen waarom hij 'aanzienlijk' was. En waarom had God hem gezegend? Omdat Jabes zijn God had aangeroepen. Maar laten we beginnen bij de moeilijke start die ook vermeld is.

Pijn

Jabes' leven begon moeilijk. Jabes' moeder had waarschijnlijk een traumatische geboorte. De Bijbel geeft er geen specifieke informatie over, maar uit de naam die ze haar zoon meegeeft blijkt dat ze veel pijn heeft gehad. De naam Jabes betekent 'pijn' of 'smart'. Letterlijk: hij die pijn veroorzaakte (of zal veroorzaken). De naam Jabes hield de herinnering eraan levend. Het moet moeilijk geweest zijn voor de opgroeiende Jabes om hiermee te leven. Om met deze 'bestempeling' de toekomst tegemoet te gaan.

Ander beeld

Jabes wil een ander beeld omarmen dan zijn naam oproept. Hij roept zijn God aan, de God van Israël. Hij gelooft in Zijn ingrijpende zegen. Hij strekt zich uit naar Gods bovennatuurlijke goedheid en aanwezigheid waardoor situaties veranderen kunnen. Hij heeft geen idee hoe God het één en ander in zijn leven zal uitwerken, maar hij spreekt vertrouwen uit in de God van Israël die voor Zijn volk zorg wil dragen. Jabes verlangt naar Gods zegen. Vanuit dát vertrekpunt kan hij zijn levensweg vervolgen en in vertrouwen openstaan voor de toekomst. Hij doet een beroep op Gods ingrijpen in zijn leefsituatie. Hij wil geloven dat God in staat is om nieuwe openingen en mogelijkheden te geven.

Vertrouwde informatie

Waarom kon Jabes de naam van God aanroepen? Omdat hij vertrouwd was met verhalen over God, de Schepper van hemel en aarde en van de eerste mens bestaande uit man en vrouw: Adam en Eva. Hij was vertrouwd met Gods rechtvaardigheid, geduld en trouw, bijvoorbeeld in de periode van de zondvloed toen Hij met het gezin van Noach een nieuw begin maakte. Hij was vertrouwd met God die steeds weer de mens tot Hem terugriep en opnieuw Zijn verbond wilde bevestigen. Ook kende hij de verhalen over 'de God van Abraham, Isaäk en Jakob'. God die Abraham gekozen had als stamvader van Israël en hem Zijn zegen had gegeven. In het eerste bijbelboek lezen we; *'De HEERE*

nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. Toen ging Abram op weg, zoals de HEERE tot hem gesproken had...,' (Genesis 12:1-5). Abraham was op weg gegaan. In geloof... En ondanks veel hindernissen werd hij steeds weer bevestigd in deze belofte. Zoals Abraham gezegend werd, zo zegende God ook zijn zoon Izaak en kleinzoon Jakob. Jakob kreeg veel zonen, één daarvan was Juda. Uit dát geslacht kwam Jabes voort.

Geloof eert God

Jabes wist voldoende over God om Hem aan te roepen. Een God die niet alleen alles geschapen had maar ook een verbondsrelatie wil. Een God die vertrouwen en toewijding vraagt, maar die ook een belofte verbindt aan de navolging van Hem. Een God die wil zegenen en leiden.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Overdenk de bijbelgedeelten in het kader van dit hoofdstuk: Genesis 12:1-4 en Genesis 15:1-16.
2. In het Nieuwe Testament lezen we dat in de persoon van Jezus een verbinding wordt gelegd tussen Gods verbond met Abraham en het verbond wat Hij wil sluiten met iedereen die zich in geloof aan Zijn Zoon toevertrouwd. Die gelooft dat Jezus is gekomen als een verzoening. Lees Lukas 1:68-79. Zie vooral de verzen 77-79.
3. Jabes geloofde in Gods ingrijpende zegen en ziet uit naar verandering.
Hoe beleef je dat?
Wat houdt 'God aanroepen' voor je in?

Hoofdstuk 3

Verleden, heden en toekomst

In het vorige hoofdstuk stonden we stil bij Jabes' leven. Een man die op een bepaald kruispunt in zijn leven God aanriep. Hij verlangde naar Gods zegen en naar een toekomst die betekenisvol zou zijn. Ons leven heeft ook een geschiedenis. Een levensverhaal met hoogte- en dieptepunten. Met momenten van vreugde en verdriet, verwachting en teleurstelling. Vreugde om iets wat er is zoals liefdevolle relaties, verwachtingen die inspireren en een gevoel van betekenis voor God en anderen geven. Of verdriet om wat we verloren. We kennen dan teleurstelling, desillusie en wellicht verwarring. Hoe moeten we dan verder leven?

Naomi, een vrouw die in het Oude Testament aandacht krijgt kende verwarring en ontgoocheling. Zij verloor haar man en daarna twee zonen. Ze voelt zich zó verlaten – zelfs door God – dat ze zegt: *'...Noem mij niet Naomi, noem mij Mara, want de Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan,'* (Ruth 1:20). Ze voelt zich bedroefd en bitter, een intense emotie die ook haar geloofsleven kleurt. Ze begrijpt het leven niet, evenmin Gods plaats in het geheel. Ze voelt zich afgesneden van hoop en toekomst. Van God en Zijn handelen in haar leven.

Uit het verloop van haar levensgeschiedenis blijkt dat God niet afwezig was. Hij zag haar in haar nood en bereidde iets nieuws voor. Hij liet haar geleidelijk aan weer hoop ontdekken. Op een heel verrassende manier. Hij schakelde daarbij haar schoondochter Ruth in, een vrouw die dwars door Naomi's verbittering heen tóch de God van Israël leerde vertrouwen. Ze wilde met haar schoonmoeder meegaan op weg naar Israël.

Ze zei: *'... Uw volk is mijn volk en uw God mijn God,'* (1:16). Haar geloof werd bevestigd en gezegend. Boaz, een gelovige Jood en een familielid van Naomi's overleden man, ondervond dit en getuigde ervan. Hij wenst haar dan Gods zegen toe, de bevestigende zegen van: *'...de HEERE, de God van Israël, onder Wiens vleugels u gekomen bent om toevlucht te nemen,'* (2:12).

Naomi ontdekt dat Gods hand op haar en haar schoondochter is en dat Hij Boaz en Ruth aan elkaar geeft. Als man en vrouw gaan ze de huwelijksrelatie aan en samen krijgen ze een zoon: Obed. In het bijbelboek Ruth staat hierover: *'...Hij is de vader van Isai, de vader van David,'* (4:17).

Obed is een voorvader van koning David en komt daarom ook in het geslachtsregister, in de stamboom van Jezus voor. Een niet-Joodse moeder die kwam schuilen onder de vleugels van de God van Israël en de Joodse man die bereid was Gods wil voor zijn leven te ontdekken: samen werden ze de ouders van Obed, een jongen die in de koninklijke lijn van het Joodse volk een plaats zou krijgen.

Teleurstelling en pijn

Wij leren van Naomi dat we eerlijk onze gevoelens mogen uitspreken: boosheid, bitterheid, onbegrip en teleurstelling over situaties die plaatsvonden en vinden. Verdriet over moeilijke periodes in je leven of boosheid over ontrouw van mensen. Over onrecht waaronder je lijdt of verdriet over verkeerde keuzes die ontwrichting geven en waarvan de consequenties bitter zijn. Het leven is

complex en steeds weer komen we grenzen en beperkingen tegen die met onszelf en anderen te maken hebben.

Spiegels

Soms is ons levensverhaal ingekleurd door veel invloeden van buitenaf. Door (groepen) mensen die bij wijze van spreken ons hun subjectieve spiegels voorhouden, waarbij zij hun plaatje op ons willen leggen. Mensen die willen dat we ons spiegelen aan hun maatstaven, verwachtingen en idealen. We moeten ons dan op een bepaalde manier gedragen, kleden, denken en presteren. Alleen dan worden we geaccepteerd en horen we erbij.

In het geval ons 'perfectionistische' spiegels worden voorgehouden, kunnen we 'hard' voor onszelf (en onze omgeving) worden. We eisen dan veel van onszelf, willen niet falen en proberen voortdurend ons best te doen door niet teleur te stellen. Het zijn spiegels die ons negatief bevestigen, waarbij we niet kwetsbaar durven zijn en ons steeds tekort voelen schieten. We hebben het voor ons gevoel dan nooit goed genoeg gedaan, ook al durven we niet over deze faalgevoelens te spreken. We verhullen ze liever omdat we verlangen naar aanvaarding en waardering. Persoonlijke voldoening en dankbaarheid voor dat wat we konden doen, is als gevolg daarvan niet onze ervaring en dat maakt arm.

God houdt ons óók een spiegel voor. Een spiegel die 'eerlijk' is maar óók liefdevol. Een spiegel die ons bepaalt bij onze grenzen en tekorten, maar óók bij Zijn verlangen ons onvoorwaardelijk lief te hebben. Hij biedt vergeving aan en de mogelijkheid van een nieuwe start. Van verandering zónder onze eigen persoonlijkheid over boord te gooien.

God gaat ons vernieuwen en begint met wie we nú zijn. Hij heeft ons lief en weet wie we kunnen worden als we ons aan Zijn liefde en herscheppende kracht gewonnen geven.

We worden geroepen

Toen Adam en Eva zich na hun rebellie voor God verstopten zei Hij: '*...Waar bent u?*' (Genesis 3:9). In het Oude Testament lezen we steeds weer over God die Zijn volk roept, ook wanneer ze weer op Zijn hart getrapt hebben door Hem te vergeten en te verlaten.

In het Nieuwe Testament gaat het roepen door. In de persoon van Jezus Christus, Gods Zoon. Zo zegt Jezus in Mattheüs 11:28-29: '*Kom naar Mij (...) en leer van Mij.*' Hij roept ons om onbevreesd met alles wat ons aankleeft tot Hem te komen. Door zonder angst voor afwijzing in de spiegel te kijken die Hij ons voorhoudt. Jezus die voor onze schuld en tekorten stierf en ons roept om bij Hem te komen. Om Hem te leren vertrouwen als een Verlosser en Heiland die wil 'heel maken'. Ook het verwrongen beeld wat we van onszelf kunnen hebben.

Een open einde

Tot Jezus komen en van Hem leren... deze levenshouding geeft ruimte en vertrouwen. Steeds weer mogen we als beperkte, zwakke mensen tot Hem komen en van Hem leren. Hij wil inzicht, moed en bovenal Zijn zegen geven. Zijn nabijheid die leidt en beschermt.

Jabes leerde in zijn leven dat hij de God van Israël mocht aanroepen en om Zijn zegen mocht vragen. Hij wilde geen 'man van smart' blijven maar een gezegende man. Een man die ondanks zijn naam met zijn God een toekomst tegemoet mocht gaan.

Naomi twijfelde wellicht in haar troosteloosheid en bitterheid aan Gods nabijheid en zorg, maar ook zij ontdekte dat God een nieuwe weg opende naar de toekomst.

God kent ons levensverhaal. Hij is vertrouwd met ons verleden en met alles wat op dit moment in ons leven speelt. Maar als de Eeuwige weet Hij ook van een toekomst. Van nieuwe openingen en nieuwe mogelijkheden. Wij mogen Hem daarom aanroepen. Met dat vertrouwen wat we op dit moment hebben. Hij ziet het hart aan.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Lees het bijbelboek Ruth. In dit hoofdstuk werden verschillende verzen hieruit geciteerd.
2. Heb je de moed om eerlijk mijn levensverhaal te overdenken en op te schrijven?
Wil je de teleurstelling en verwarring over bepaalde gebeurtenissen onder ogen zien en voelen en deze leren uitspreken naar God?
Suggestie: breng het binnenkort in praktijk en maak een begin met enkele notities.
Een mogelijke 'kapstok': hoe denk je terug aan je jeugd?
Welke goede herinneringen koestert je?
Wat heb je moeilijk gevonden? Hoe zie je op dit moment terug op je leven?
Welke verlangens en idealen heb je als je denkt aan de toekomst?
En een heel belangrijke vraag: Hoe ervaar jij je eigen plaats in het geheel, wat bepaalt jou waarde en betekenis?
3. Wat bepaalt je levensinstelling?
Bepaalde herinneringen en ervaringen óf het perspectief wat Jezus je voorhoudt in onder andere Jesaja 61:1?
4. Niet alleen meningen van mensen, maar ook trends en bepaalde stromingen kunnen ons een spiegel voorhouden.
Hoe kun je hiervan meer afstand nemen en voor jezelf nagaan wat waar is?
Hoe kun je leren kijken in de spiegel die Jezus je voorhoudt?
Geloof je dat Hij je onvoorwaardelijk liefheeft en dat Hij ook je roept om tot Hem te komen en van Hem te leren?

Hoofdstuk 4

Persoonlijk bidden

Jabes riep heel vrijmoedig tot God: *'Jabez riep de God van Israël aan: Als U mij rijk zegent en mijn gebied uitbreidt, Uw hand met mij is en U het kwaad van mij wegdoet, zodat het mij geen droefheid brengt...'* (1 Kronieken 4:10). Was hij niet onbescheiden en te vrijmoedig? Jabes vraagt God hem te zegenen, dus heel persoonlijk. En hij voegt eraan toe: overvloedig. Als hij dan denkt aan iets concreets bidt hij ook nog: maak mijn gebied groot.

We zouden kunnen zeggen dat Jabes durft te dromen. Hij verlangt ernaar dat Gods zegen in zijn leven en werk vrucht zal dragen. Hij verlangt naar positieve invloed ten goede.

Durven vragen

In het Mattheüs-evangelie lezen we dat Jezus tegen Zijn volgelingen zegt: *'...zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid...'* (Mattheüs 6:33). Hij heeft met hen gesproken over het belang van dagelijks vertrouwen en de keuze om niet steeds bezorgd te zijn over alles en nog wat. Gods Koninkrijk zoeken en hieraan prioriteit geven zal eraan meewerken dat we 'groot' durven denken omdat God de Almachtige en Eeuwige is, onze Schepper en Koning die ook onze Vader wil zijn. We gaan dan ontdekken dat we ons als koningskinderen mogen voelen en gedragen. Als mensen die bij Hem horen en die op Hem een beroep mogen doen.

Hij wil dat we gericht zijn op Zijn heerschappij en op Zijn werk. Als Zijn vertegenwoordigers kunnen we dan met vertrouwen bidden om Zijn leiding en zegen.

Juiste motivatie

Jezus benadrukte in het contact met Zijn volgelingen voortdurend dat als we God boven alles liefhebben en de naaste als onszelf, we vrijmoedig mogen vragen. Zijn bekende 'Bergrede' begon Hij met de woorden: *'Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen,'* (Mattheüs 5:3). Een arme van geest is ootmoedig, anders gezegd: nederig. Een arme van geest is zich bewust van eigen beperkingen en schuld. Van eigen geestelijke armoede zodat hij bereid is om van God te ontvangen. Een arme van geest roept God aan en wil zicht krijgen op Zijn Rijk. Op Zijn bedoelingen en zegen.

Ootmoed staat tegenover hoogmoed, koppige zelfhandhaving en zelfrechtvaardiging. Ootmoedige mensen erkennen dat ze tegen hun grenzen aanlopen, dat ze vastlopen in hun teleurstelling, fouten en ambities. Zij willen niet langer eigen wanhoop camoufleren maar open staan voor herstel en weer zicht krijgen op nieuwe wegen.

Op Gods Koninkrijk. Op Zijn vrede en gerechtigheid. Jezus gaat na deze aanhef dan ook verder in op de 'regels' van Zijn Rijk. Zo zegt Hij dat de mensen gezegend zijn wanneer ze verdriet met Hem willen verwerken en wanneer ze op een zachtmoedige wijze zich inzetten voor gerechtigheid.

Hij kan zegenen wanneer ze vanuit een juiste levenshouding God en de naaste leren liefhebben.

Bidden in Jezus' Naam

Jezus liefhebben betekent volgens Jezus ook Zijn boodschap liefhebben. Al datgene wat Hij bedoelt voor de praktijk van ons leven. Jezus geeft daarbij de belofte dat – als we iets vragen wat overeenkomstig Zijn hart en wil is – we mogen weten dat Hij zal antwoorden. Hij wil onze gebeden zegenen wanneer we hierin oprecht zijn en datgene zoeken wat overeenkomt met Zijn wil. Jezus zegt bijvoorbeeld: *'Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u maar wilt en het zal u ten deel vallen. Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent,'* (Johannes 15:7-8).

En *'Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.'* (15:16).

Bidden in Jezus' naam betekent als het ware dat Hij er Zijn handtekening onder kan zetten. Dat het gebed in het verlengde ligt van overgave aan God Zelf, en aan Zijn verlangens voor ons leven waarbij we bereid zijn Hem de eerste plaats in ons leven te geven.

Jezus leert ons bidden. In een gebed wat Hij aan de eerste volgelingen leerde zegt Hij: *'Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde,'* (Mattheüs 6:9-10).

Jezus maakt duidelijk dat we vrijmoedig mogen bidden wanneer we gericht zijn op God en Zijn koninkrijk. Wanneer we van harte Zijn wil onderschrijven en Hem aanvaarden als onze Koning. Zijn goedheid zal al het kwade overwinnen. Daarom mogen we ons solidair verklaren met Zijn heerschappij en van Hem leren wat het inhoudt om als koningskinderen te leven.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Lees Mattheüs 5:1-13 en 14-16.
Lees daarna Mattheüs 6:33 en 7:7-11.
Wat ontdek je hierin over je verhouding tot God en de naaste?
2. Lees Jakobus 4:2-3 en 8-10. Dit zijn ernstige woorden.
Wat zegt het over een zuivere motivatie en over bijbelse voorwaarden in het zoeken naar Gods zegen en beloften?
3. Lees ook 1 Petrus 4:7-11.
Hoe verhouden oprecht geloof en levenspraktijk zich tot elkaar?
Uit de Bijbel blijkt steeds weer dat God wil dat we naar de ander omzien. Dat we anderen zegenen.
Lees ter illustratie Deuteronomium 24:13-15 en 19.
Lees daarna ter afsluiting Spreuken 11:25.

Hoofdstuk 5

Gods hand op ons leven

Jabes bad: *'...Als U mij rijk zegent en mijn gebied uitbreidt, Uw hand met mij is en U het kwaad van mij wegdoet, zodat het mij geen droefheid brengt...'* De uitspraak: *'Uw hand met mij is,'* is veel betekenisvol. Waarom? Omdat het een verlangen weergeeft dat Gods hand zal dragen, zal beschermen, zal behoeden en zal leiden. Jabes vertrouwt Gods hand en wil dat deze hand zijn leven richting zal geven. Gods hand kan zegenen.

Uit de bijbelverhalen blijkt dat het zegenen vaak geïllustreerd werd doordat iemand zijn hand op het hoofd van de ander legde. Zo werd het doorgeven van de zegen van God visueel gemaakt. In de Evangelieën lezen we bijvoorbeeld dat Jezus kinderen zegende: *'En Hij omarmde hen en terwijl Hij de handen op hen legde, zegende Hij hen,'* (Markus 10:16).

Bescherming, leiding en correctie

Wij lezen in de Bijbel vaak over Gods bescherming en nabijheid in beeldende taal: Hij is een toevlucht, een vesting, een rots en een schuilplaats. Maar ook Gods handen worden in deze beeldspraak betrokken. Enkele voorbeelden:

- *'U die de HEERE vreest, vertrouw op de HEERE, Hij is hun hulp en hun schild. De HEERE heeft aan ons gedacht: Hij zal zegenen...,'* (Psalm 115:11-12).
- *'Uw handen hebben mij gemaakt en bereid; geef mij inzicht, zodat ik Uw geboden leer (...) Laat Uw hand mij te hulp komen, want ik heb Uw bevelen uitgekozen,'* (Psalm 119: 73 en 173).
- *'...Uw rechterhand verlost mij. De HEERE zal Zijn werk voor mij voltooien; Uw goedertierenheid, HEERE, is voor eeuwig; laat de werken van Uw handen niet los,'* (Psalm 138:7-8).
- *'U sluit mij in van achter en van voren, U legt Uw hand op mij. Dit kennen – het is mij te wonderlijk, te hoog, ik kan er niet bij. (...) Nam ik vleugels van de dageraad, woonde ik aan het einde van de zee, ook daar zou Uw hand mij leiden en Uw rechterhand mij vasthouden,'* (Psalm 139:5-6 en 9-10).

De zegende handen van God vertegenwoordigen Zijn macht. Mozes riep zijn volk regelmatig op deze trouw en machtige aanwezigheid van God te onthouden, te gedenken.

Een voorbeeld uit Exodus 13:3: *'...Gedenk deze dag, waarop u uit Egypte, uit het slavenhuis, vertrokken bent, want de HEERE heeft u met sterke hand van hier uitgeleid...'*

Angst afleggen

Wanneer we denken aan Gods heiligheid en macht, kunnen we ons onwaardig en klein voelen. Het roept een besef wakker dat we schuldig staan en nietig zijn. Steeds weer blijkt echter dat we als mensen de neiging hebben ons te verontschuldigen en zelf wegen te zoeken voor verbetering. We verhullen ons voor God en zijn onbereikbaar. We zoeken liever zelf naar oplossingen, los van God en de ontmoeting met Hem.

Toch spreekt de Bijbel erover dat het vreselijk is om: *'...te vallen in de handen van de levende God,'* (Hebreeën 10:31). Eens moeten we toch verantwoording afleggen. Waarom gaan we Hem uit de weg? Uit opstandigheid, trots of koppige zelfhandhaving? Of uit angst, omdat we Zijn liefde en genade niet vertrouwen? Een van Jezus' volgelingen, Petrus, moest hierin ook veel leren en hij schrijft in zijn eerste brief: *'...God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade,'* (1 Petrus 5:5). Petrus leerde: 'Dank U wel' zeggen en was bereid Jezus' vergeving – genade – te ontvangen. Hij wilde Jezus' liefde niet missen.

God wil nog steeds schuld wegnemen en Zijn hand op ons leven leggen. Hij biedt bescherming en genade aan. Daarbij dwingt God ons niet tot overgave, maar vraagt Hij om ons vertrouwen. Ook als God ver weg lijkt of wanneer het lijkt alsof Zijn hand tegen ons gekeerd is (zoals Naomi dat verwoordde in Ruth 1), mogen we vrijmoedig tot Hem roepen. In Romeinen 10:21 lezen we dat God tegen Zijn volk zegt: *'...Heel de dag heb Ik Mijn handen uitgebreid naar een ongehoorzaam en tegensprekend volk.'* In dit vers klinkt het mysterie door van Gods genade. Ondanks onze schuld en hardnekkigheid, strekt God Zijn handen uit.

Gods handen geven

God strekt Zijn handen uit omdat Hij herstel wil. In Jezus heeft God dit optimaal getoond. Jezus zegt onderstreept dit in Zijn gesprek met Nicodemus

Waarover we lezen in Johannes 3:17-18. Hij zegt: *'Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God.'*

Gods uitgestrekte handen zijn door Jezus 'geschilderd': in Zijn omgaan met mensen, verdriet, onrecht en schuld. Jezus raakte aan, genas, gaf nieuwe hoop, omarmde de zwakkere en zegende. Hij zocht mensen op in hun nood en bracht ze een boodschap van redding. Hij legde Zijn handen op de ogen van blinden en Hij gebruikte de maaltijd met mensen die niet in aanzien waren. Jezus liet het hart van God zien en handelde vanuit Zijn verbondenheid met God. Zijn handen waren het verlengde van Gods handen.

Als mensen in de greep van angst gevangen zaten, riep hij: 'Wees niet bevreesd' en 'heb goede moed.' Zijn handen zegenden voortdurend waar mensen hun onmacht en schuld niet langer verborgen maar door Hem gezegend wilden worden.

Jezus' overgave

Wanneer de tegenstanders van Hem erin slagen Hem gevangen te laten nemen, dan verzet Jezus Zich niet. Hij verwerkt Zijn strijd en angst met God en zoekt in gebed de kracht van Zijn Vader. Wanneer ze Hem bespotten, blinddoeken, geselen en aan het kruis spijkeren, dan ervaart Jezus Zijn diepste momenten. Hij bezwijkt haast onder het besef dat God Hem verlaten heeft. Hij schreeuwt het uit: *'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'* (Mattheüs 27:46). Tegelijkertijd weet Hij dat God te vertrouwen is, Hij is immers één met Hem. Hij klampt Zich vast aan God Zelf en op het moment van Zijn sterven roept Hij: *'...Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest,'* (Lukas 23:46). Met andere woorden: Vader, ik vertrouw Mijzelf aan U toe, Ik ben van U...

Jezus geeft Zich als een offer aan Zijn Vader. Jezus vertrouwt Zich toe aan Gods handen die dragen, beschermen en gezag hebben. Ook over onrecht, kwaad en de dood. Jezus weet dat Zijn Vader

macht over de dood heeft. Onze verzoening met God kan door Jezus' sterven en opstanding uit de dood een werkelijkheid voor ons worden.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Leven vanuit Gods zegen heeft te maken met groeiend vertrouwen in Hem. In sterke en zwakke momenten, in blijdschap en verdriet mogen we Hem aanroepen en vertrouwen uitspreken in Zijn zorg en leiding. Hoe dan ook.
Lees in dit verband Jesaja 26:3-4. Wat betekent dit voor je dagelijks leven?
2. Bij ongeloof en twijfel roept God het uit: '...Is de hand van de HEERE te kort?' (Numeri 11:23). God maakt duidelijk dat Zijn hand nooit te kort is, alleen kunnen wij Zijn zegen in de weg staan. Lees hierover in Jesaja 59:1-3.
3. In Spreuken 10:7 staat: *'De herinnering aan de rechtvaardige is tot zegen, maar de naam van goddelozen zal wegteren.'* Met andere woorden: een mens die zegenend leeft blijft in positieve zin zegenen. Zelfs het gedenken bouwt op en spoort aan tot het goede.
Ken je hiervan voorbeelden?
En in hoeverre ben je zelf zo'n voorbeeld?
Wanneer het ons verlangen is dat Gods hand op ons leven zal zijn, houdt het in dat we in verbondenheid met Hem willen leven. Zoals een boom vraagt om verworteling in de grond en om water en voedingsstoffen, zo is zegen verbonden aan een vertrouwensrelatie.
Lees Jeremia 7:78 en de nieuwtestamentische variant in Johannes 15:1-10. Probeer de essentie kort samen te vatten?

Hoofdstuk 6

Bidden om bescherming

Jabes bad niet alleen om Gods hand op zijn leven, om de leiding van Gods Geest over zijn leven, maar ook om bescherming. '*...U het kwaad van mij wegdoet, zodat het mij geen droefheid brengt...*' (1 Kronieken 4:10). Waarom dit gebed?

Kwaad in en om ons

Er is veel wat niet goed is zoals: egoïsme, onrecht, naijver, trots, verdeeldheid en wantrouwen. Het ondermijnt relaties en het welzijn van onszelf en anderen. Dit kwaad is echter niet alleen om ons heen, maar ook in ons. Ook wij doen mensen te kort en handelen in disrespect. Vaak onbedoeld, maar tóch.

Jabes wist dat leven onder Gods zegen en leiding met zich meebrengt dat kwaad onder ogen gezien moet worden. Kwaad wat Gods werk wil ondermijnen en verduisteren. Zijn naam herinnerde aan pijn en moeite, maar in zijn gebed spreekt hij zijn verlangen uit dat Gods werkelijkheid sterker zal zijn dan die van een onvolmaakte wereld. Hij wil kiezen voor Gods perspectief, voor Zijn werk, dwars door alles heen. Daarom bidt hij heel concreet om bescherming. Voor al datgene wat pijn kan veroorzaken, wat moeite voortbrengt.

Jezus' gebed

In het 'Onze Vader' bepaalt Jezus ons ook bij dit gebed. '*En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze...*' (Mattheüs 6:13). Jezus roept op tot waakzaamheid – tot concreet gebed om bescherming – tot een alerte houding omdat er sprake is van kwaad. Wij mogen te midden van verleidingen de nabijheid en bescherming van God aanroepen en in onze reactie op verkeerde invloeden en situaties een standpunt innemen. Wij mogen God in gebed vragen om een volhardende, afhankelijke houding waarbij we gericht blijven op onze God en Vader.

Realisme

Het kwaad in ons bepaalt ons erbij dat we de vervulling van Gods Geest nodig hebben. Paulus schrijft erover in Efeze 5:18: '*Wees daarom niet onverstandig, maar begrijp wat de wil van de Heere is. En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest...*' Het betekent dat we onder Zijn invloed willen staan en ons voortdurend laten vervullen. Volgens Paulus zijn we dan ook meer toegerust om de wil van God te verstaan. De Geest van God bewerkt dat we gericht blijven op God en medemensen. In het daarop volgende vers schrijft Paulus dan ook: '*Wees elkaar onderdanig in de vreze Gods,*' (5:21). Wanneer we bidden om bescherming betekent het dus ook dat we bidden om waakzaamheid. Dat we ons dagelijks leven willen afstemmen op Christus en Zijn woord. Op onze opdracht om anderen lief te hebben en te dienen.

Geen pijn veroorzaken

Wanneer we verdriet en pijn kennen, zal het ons milder maken naar anderen. We begrijpen dan welke invloeden hieraan debet kunnen zijn en hoe bedrukkend de effecten zijn.

Jezus zei in Mattheüs 7:12: *'Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo...'* Wanneer wij bijvoorbeeld positieve gevoelens ervaren wanneer mensen ons erkenning en waardering tonen, dan moet het ook ons verlangen zijn mensen te bevestigen in hun betekenis voor ons en anderen. Wanneer wij ons aan liefdeloosheid bezeerd hebben, zal het ons extra alert maken op de negatieve effecten van roddel en bijvoorbeeld een veroordelende houding. En wanneer de waarheid wordt weggedrukt – met alle gevolgen daarvan – dan zullen we willen leren hoe communicatie eerlijker en concreter plaats kan vinden. Ook om in andere situaties meer waakzaam te zijn en, waar mogelijk, preventief probleemgebieden te verminderen.

Jezus roept ons steeds weer op tot liefhebben. Tot omzien naar elkaar, het stichten van vrede, het respecteren van de ander. Tot vergeving vragen en geven, het zoeken van herstel waar dat maar mogelijk is. Tot het dienen van elkaar: geestelijk, emotioneel, lichamelijk en sociaal.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Lees Efeze 6: 10-20.
Wat staat hierin over waakzaamheid?
2. Zoals Jezus voor Petrus bad, zo bidt Hij ook voor ons.
Lees Lukas 22:31-32. Jezus wilde dat Petrus geloof standhield en zo bidt Hij dat voor ons. Zijn we ons dan bewust en inspireert het mij om voor anderen te bidden?
3. Pijn vraagt om verwerking, alleen dan komt er ruimte voor nieuwe stappen, voor nieuw vertrouwen. David was in zijn Psalmen altijd heel eerlijk, zie bijvoorbeeld Psalm 130:1. Hij roept: *'Uit de diepten,'* maar verwacht antwoord van zijn God. Hij wacht erop in het vaste vertrouwen (verzen 5-6).
4. Hoe hebben wij met gevoelens van verwarring, verdriet, boosheid en schuld leren omgaan? Durven wij ze bij de naam te noemen en gaan we het gesprek met Jezus aan die ons zonder verwijt daartoe uitnodigt? Lees in dit verband Hebrëeën 2:17-18 en 4:14-16.

Hoofdstuk 7

God zegent ondanks ...

Steeds weer blijkt dat God dwars door donkere periodes heen zegen kan voorbereiden. Hij geeft Zijn plannen niet op en zoekt mensen die tegen hun eigen grenzen oplopen. In Psalm 107 lezen we bijvoorbeeld over mensen die eenzaam zijn en op zoek naar vervulling. Als ze deze niet kunnen vinden en ze psychisch in nood raken dan roepen ze tot de Heer. *'Maar toen zij in hun benauwdheid tot de HEERE riepen, redde Hij hen uit hun angsten,'* (107:6).

Ook komen mensen ter sprake die in duisternis vastzitten, die innerlijk niet vrij zijn maar gebonden, omdat ze rebels zijn ten opzichte van God en neerkijken op Zijn Woord. Maar als ze vastlopen en allerlei zaken ze bij de handen afbreken roepen ook zij tot de Heer. *'Maar toen zij in hun benauwdheid tot de HEERE riepen, verlost Hij hen uit hun angsten,'* (107:13).

Mensen die in andere opzichten zijn vastgelopen krijgen weer zicht op God want: *'Hij zond Zijn woord uit, genas hen...,'* (107:20).

Ook de hoogmoedige, zelfverzekerde en trotse mensen komen in deze Psalm aan bod. Ze weten van God maar erkennen Hem niet, totdat er situaties komen waarin: *'Zij wankelen en waggelen als een dronken man, al hun wijsheid wordt verslonden. Maar toen zij in hun benauwdheid tot de HEERE riepen, leidde Hij hen uit hun angsten. Hij brengt de storm tot stilte, zodat hun golven zwijgen,'* (107:28-29).

Deze Psalm is een illustratie van Gods aanhoudende liefde en geduld: Hij wil redden en mensen zegenen zodat ze met hun leven toch tot hun bestemming komen.

Paulus

Paulus was een man die zijn houvast had gevonden in het Joodse geloof. Hij wilde 'de wet' volgen en gaf al zijn energie aan het bestuderen en navolgen van de wetten van God.

Toen hij over Jezus hoorde, stond hij daar vijandig tegenover. Als gevolg bevocht hij Jezus' volgelingen met alles wat hem ter beschikking stond. Totdat God Zelf in zijn leven ingrijpt en hem laat ontdekken dat hij Jezus, de Zoon van God, vervolgt. Paulus laat zich door deze Heer aanspreken en veranderen. Na zijn eerste vraag: *'Wie bent U, Heere?'* En dan volgt een tweede vraag waaruit zijn overgave blijkt: *'Heere, wat wilt U dat ik doen zal?'* (Handelingen 9:5-6).

Zijn opstandigheid is weggebroken en Hij laat zich op een andere weg zetten. Hij is vanaf dat moment niet meer dezelfde. Wat was er gebeurd? Volgens Paulus vertrouwde hij niet meer op zijn eigen inspanningen en prestaties maar stond hij open voor Gods werk in en door Hem.

Hij aanvaardde Gods leiding over zijn denken, zijn gevoelens, zijn keuzes en zijn prioriteiten. Over zijn verleden dat om verwerking vroeg (en waarvoor hij de tijd kreeg) en over zijn toekomstplannen. Hij wilde Gods kracht in hem werkzaam laten zijn. Twee uitspraken van hem: *'Ik immers ben de minste van de apostelen, die niet waard ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb. Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest...'* (1 Korinthe 15:9-10). *'En ik dank Hem Die mij kracht gegeven heeft, namelijk Christus Jezus, onze Heere, dat Hij mij trouw geacht heeft, toen Hij mij een plaats gaf in de bediening,*

mij, die vroeger een godslasteraar was, een vervolger en een verdrukker. Maar mij is barmhartigheid bewezen, omdat ik het in onwetendheid gedaan heb, in ongeloof. De genade van onze Heere is echter zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus,' (1 Timoteüs 1:12-14).

Realistisch zelfbeeld

Uit Paulus' toelichting blijkt dat hij een heel nuchter plaatje van zichzelf heeft: hij was een vervolger die veel kwaad had aangericht, hij was gevangen in ongeloof, rebellie en onwetendheid.

Tegelijkertijd weet hij dat God hem al die tijd op het oog heeft gehad en hem dwars door alles heen tot de erkenning van Jezus Christus heeft gebracht. Hij beseft dat Gods barmhartigheid, vergeving en genade hem tot een nieuw mens gemaakt hebben. Hij mag ondanks dat wat gebeurde zich nu met alles wat in hem is richten op Gods genade en op Zijn opdracht voor zijn leven: het bereiken van mensen met het Evangelie. Hij getuigt: wat ik ben, ben ik door de genade van God en deze genade kan een werkzame kracht zijn in mijn leven. Daarvoor wil ik open staan. Ik wil geloven in het werk van Gods Geest die door mij heen anderen bekend wil maken met Jezus zodat ook zij ontdekken dat hun leven zegenrijk kan worden.

Persoonlijkheidsvorming

Paulus' leven werd helemaal op zijn kop gezet. Na een periode van persoonlijke bezinning, heroriëntatie en toerusting kon God hem voor anderen gaan gebruiken. Daarbij schakelde Hij Paulus' kennis van de toenmalige Bijbel in, alleen was deze nu 'doorademt', levend gemaakt, door de Geest van Christus. Paulus' felle karakter werd omgevormd. Van een fanatiek mens wordt hij een bewogen, betrokken en radicaal volgeling van Jezus. Hijzelf schrijft daarover in 2 Korinthe 5:14: *'Want de liefde van Christus dringt ons, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven.'* Hij stelt zijn leven niet meer in dienst van een geloofsleer, een godsdienst, maar ter beschikking van Jezus Christus, de Heer, die uit liefde Zijn leven gaf. Daardoor wordt Paulus nu gemotiveerd.

Petrus was een heel ander mens dan Paulus. Petrus was niet radicaal tot geloof gekomen, maar ontdekte gaandeweg wat het volgen van Jezus inhoudt. Jezus gaf hem de ruimte om te ontdekken: een proces wat bij zijn persoonlijkheid paste en waarbij geleidelijk aan nieuwe inzichten (en zelfkennis) doorbraken. Hij leerde vanuit de praktijk van het leven, inclusief van fouten en verkeerde inschattingen. Jezus zag al die tijd zijn hart en de potentie van zijn karakter. Jezus bleef trouw. Zelfs toen Petrus Jezus verloochende, wanhoopte Jezus niet aan hem. Hij bad en hield niet op om voor Hem te bidden. Petrus' moeilijke ervaring, heeft hem zelfs tot een mooier mens gemaakt. Wanneer we zijn brieven lezen, ontdekken we daarin een mens die anderen kan bemoedigen en aansporen op een nederige manier. Hij weet uit eigen ervaring wat het is om kwetsbaar en onvolkomen mens te zijn. Maar hij weet ook van barmhartigheid en vergeving, van een God die Zijn plannen met Zijn 'kinderen' niet opgeeft en opnieuw Zijn zegen wil laten doorbreken.

Ook wij mogen dankbaar zijn voor Gods werk in ons leven en in dat van andere mensen. Daarbij is het goed vast te houden aan het gegeven dat God met ieder van Zijn kinderen een eigen weg gaat en dat Hij weet welke 'opvoeding' nodig is. Het zal ons mild maken, want te vaak beoordelen we mensen vanuit de context van ons karakter, onze manier van denken en reageren. Er zijn echter verschillen tussen introverte en extroverte mensen, tussen denkers en voelers, tussen mensen die meer projectgericht zijn en anderen die vooral mensgericht zijn. Tussen mensen die graag organiseren en anderen die liever praktisch en concreet inzetbaar zijn. Jezus zegt dat we elkaar nodig hebben en elkaar respect verschuldigd zijn. Alleen liefdevolle aanvaarding bewerkt openheid voor onderlinge correctie en aanvulling.

Bovennatuurlijk

In Mattheüs 1:16 lezen we dat Jozef niet de echte vader van Jezus is (Hij is immers verwekt door de Heilige Geest, zie vers 20) maar de man van Maria is, uit wie Jezus geboren is. Maria moet diep onder de indruk geweest zijn van de belofte dat uit haar de Verlosser geboren zou worden. Ze was maagd, en tóch... Ze wordt dan ook een *'begenadigde'* en een *'gezegende'* genoemd (Lukas 1:28 en 42). Gods genade en zegen hebben te maken met Gods bovennatuurlijke werkelijkheid. Maria kan het niet begrijpen als de engel zegt: *'En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden...'* (Lukas 1:31-32). Maria vraagt in verwondering: *'...Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man?'* (1:34). Het antwoord is: *'...De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. (...) Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn,'*(1:35-37). Maria antwoordt daarna: *'...Zie, de dienares van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord...'* (1:38).

Leven met Gods Woord

Maria stond open voor het bovennatuurlijke, voor Gods handelen door haar heen, ondanks menselijke beperkingen en onmogelijkheden. Ze begreep het niet maar wilde God vertrouwen. Haar antwoord is een sleutel voor alle gelovigen na haar: *'laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord...'* Met andere woorden: wat U gezegd hebt zal plaats vinden.

Wanneer wij met Gods Woord leven en open staan voor de concrete toepassing hiervan in ons leven, dan wil God dat Woord zegenen. Wanneer en hoe dan ook.

Ondanks onze grenzen en beperkingen. De vraag is dan ook: hoe groot is God voor ons?

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Lees Handelingen 22:1-22.
Wat lezen we in deze geschiedenissen over Gods ingrijpen?
2. Lees de volgende verzen uit de eerste brief van Petrus: de uitwerking van persoonlijke lessen en ervaringen van Petrus, een man die de trouw van Jezus op een bijzondere manier ondervond en er door gegrepen is. 1 Petrus 1:3-7, 13-19 en 22; 1 Petrus 2:4-5 en 9, 21-25; 1 Petrus 3:15-16; 1 Petrus 4:7-11; 1 Petrus 5: 5-10.
3. Maria ontdekte dat voor God niets te wonderlijk is. Ze wilde Gods beloften en woord vertrouwen, hoe dan ook. Het 'onbegrijpelijke' en 'verborgene' kreeg erkenning en ruimte in haar denken.
Lees in dit verband Deuteronomium 29:29 en Markus 4:27.
Hoe kunnen wij 'werken' met dat wat ons bekend is en waarvoor wij een opdracht hebben, en oog blijven houden voor het bovennatuurlijke, voor Gods zegen en voorziening?

Hoofdstuk 8

Zegenen in Jezus' naam.

Wanneer we over Jezus' leven nadenken, dan zien we dat Hij Zijn discipelen voortdurend bevestigde. Hij bad voor ze, Hij zegende ze en onderwees ze. Hij noemde ze 'zalig', gelukkig, als ze de richtlijnen van het Koninkrijk voor hun leven aanvaardden, wanneer ze anderen liefhebben en dienen. Wanneer ze vreedstichters zijn en barmhartig en rechtvaardig met anderen omgaan. Hij zegt bijvoorbeeld in Mattheüs 25:40: dat als ze mensen in hun nood helpen, ze eigenlijk Hem helpen. *'...Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.'* Jezus verklaart Zich solidair met mensen en Hij verlangt ernaar dat Zijn volgelingen groeien in die levenshouding.

Discipelen maken.

Dat Jezus' zegen een doel heeft maakt het Evangelie duidelijk: Jezus wil dat we anderen over Hem vertellen. Dat mensen gaan ontdekken dat Hij een persoonlijke Verlosser is, die ook voor hun schuld is gestorven en opgestaan. Daarnaast wil Hij dat we uitleggen wat het betekent om Hem te volgen, om Hem lief te hebben en te dienen.

Lukas zegt aan het eind van zijn evangelie dat: *'... terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel,'* (24:51). Met andere woorden: de laatste stellige belofte van Jezus, voor Hij terugging naar de Vader, werd onderstreept met dit zegenende gebaar. Mattheüs vertelt aan het eind van zijn evangelie over Jezus' laatste woorden: *'...Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld,'* (28:18-20).

Het is bijzonder dat deze opdracht van Jezus staat ingeklemd tussen twee beloften. Allereerst de belofte dat Jezus alle macht heeft en daarna de belofte dat Hij altijd bij ons zal zijn. *'Ik ben met u, al de dagen...'*

De kracht van Zijn Geest

Ook in Handelingen 1:8 spreekt Jezus over de nabijheid en kracht van Zijn Geest waardoor we een getuige kunnen zijn van Zijn liefde en vergeving. Jezus benadrukt dat Zijn Geest als een Leidsman en Trooster met ons wil optrekken: elke dag weer. Met andere woorden: Hij wil ons leven leiden en daarbij ons óók door moeilijke situaties heenleiden. Hij troost en bemoedigt, maar wijst ondertussen ook de weg waardoor we in beweging blijven. Daarbij roept Hij ons op om allereerst een getuige te zijn in ons 'Jeruzalem', op de plaats waar wij wonen, werken en relaties beleven. Iedere christen wordt opgeroepen om in de eerste plaats in zijn eigen omgeving een 'geur' en 'brief' van Christus te zijn. Dat betekent dat het niet alleen om woordverkondiging gaat, maar ook om daadverkondiging, om woorden en daden, om een levensstijl die wijst naar Jezus. Een levenshouding die aantrekkelijk is en waarvan een goede geur uitgaat. Het betekent concreet dat we het goede willen zoeken voor anderen en hen willen zegenen in Jezus' naam. Dat we voor mensen bidden – met hen meeleven –

hen helpen en tegemoet willen komen. Johannes noteerde Jezus' woorden: '*...opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad,*' (17:23). De liefde mag een kenmerk zijn van Jezus' volgelingen.

Het goede overwint

Jezus zei dat we zelfs bij onrecht en liefdeloosheid, de ander moeten willen zegenen. Dat de kracht van het goede altijd sterker is. In Lukas 6:28-38 lezen we: '*Zegen hen die u vervloeken, en bid voor hen die u belasteren. (...) Oordeel niet en u zult niet geoordeeld worden; veroordeel niet en u zult niet veroordeeld worden; laat los en u zult losgelaten worden. Geef en aan u zal gegeven worden: een goede, vastgedrukte, geschudde, overlopende maat zal men u in de schoot geven, want met dezelfde maat waarmee u meet, zal er bij u ook gemeten worden.*'

Het zijn moeilijke opdrachten. Toch leert Jezus dat vanuit deze levenshouding kracht uitgaat. Het kwade wordt overwonnen door het goede, en God kan het goede zegenen. Wanneer we ons aan het kwade blijven vasthouden, wordt het wrok en wrok maakt van een mens een wrak.

Bron: eerste liefde

Waar wij onze beperkingen tegenkomen is het goed stil te staan bij de bron waar uit we mogen putten: Jezus' onvoorwaardelijke en gevende liefde. Hij roept ons op tot het liefhebben van Hem, zodat Zijn Geest onze harten warm kan houden. Alleen dan kunnen we ons aan anderen blijven geven. Als Jezus Zijn gemeente toespreekt in Openbaring 2, dan begint Hij heel bevestigend: Hij toont waardering voor hun volharding, hun inspanningen en werken. Maar er is één ding wat niet goed is: ze hebben hun eerste liefde verloren, en Hij roept ze tot bekering (vers 4-5).

Steeds weer bepaalt Jezus ons erbij dat niet ons bezig zijn bepalend is, maar onze liefde. Hebben we Hem lief? Doen we de dingen omdat ons hart klopt voor deze Verlosser en Heer? Is Hij onze Bruidegom en voelen we ons als Zijn volgelingen een geliefde Bruid? Openbaring 1 begint dan ook met een schets van Jezus:

- Hij is degene die is en die was en die komt, de Eeuwige, de altijd Nabije (vers 4).
- Hij is de getrouwe Getuige, Hij heeft Gods Woord aan ons doorgegeven (vers 5).
- Hij is de eerstgeborene van de doden. Hij leeft. Hij maakte het mogelijk dat wij het eeuwige leven hebben ontvangen. Elke keer weer mag dit ons hart raken (vers 5).
- Hij is de overste van de koningen van de aarde. Hij is Koning, Hij heeft dus alle macht op hemel en op aarde. Deze Koning is ook onze Koning. We mogen ons aan Zijn uiteindelijke zichtbare overwinning vastklampen. Hij heeft gezag en Hij wil ons steeds weer nieuwe kracht geven om als koningskinderen te leven (vers 5).
- Hij is degene die ons liefheeft... Hij bewijst het steeds weer. Hij toonde het in Zijn lijden, sterven en opstanding en in Zijn omgang met mensen. Maar ook ons bevestigt Hij steeds weer in Zijn liefde. Hij spreekt tot ons in Zijn Woord en we mogen tot Hem spreken in gebed. Ook gaf Hij christenen aan elkaar en wil Hij dat we in eenheid gericht zijn op Hem, op elkaar en de wereld die Hij liefheeft. Zijn liefde is bij ons en Zijn Geest wil ons er steeds weer van overtuigen (vers 5).
- Hij heeft ons verlost uit onze zonden door Zijn bloed. Elke keer weer mogen we onze schuld uitspreken en ons vertrouwen uitspreken in Jezus' verzoenend sterven (vers 5).
- Hij heeft ons tot een koninkrijk gemaakt, tot priesters voor Zijn God en Vader (vers 6).

- We maken deel uit van een koninklijk geslacht en mogen vanuit die autoriteit kiezen voor andere mensen. Als priesters, die hun God vertegenwoordigen, en mensen helpen om in een juiste verhouding te komen met Hem (vers 6).
- God '*...Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.*' Dat plaatje mogen we vasthouden: een eeuwige toekomst bij God, onze Schepper en Vader. Hij is de Almachtige en krachtige, Hij zal het voleindigen (vers 6).
- Jezus komt terug en Hij zal erkend worden, door iedereen (vers 7).
- Dan is het duidelijk: God is de Alfa en de Omega, degene die is en die was en die komt, de Almachtige (vers 8). God staat aan het begin en het eind van de geschiedenis. In die tussenliggende periode heeft Hij Zijn Zoon gegeven zodat we tot onze eeuwige bestemming kunnen komen.

In de verzen daarna probeert Johannes op te schrijven hoe Jezus Zich aan hem geopenbaard heeft, '*...Iemand Die op de Zoon des mensen leek...*' (1:13), maar verder overweldigend groot en heilig. '*...Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht...*' (1:16). Johannes valt als dood voor Zijn voeten, maar Hij legt Zijn rechterhand op hem: '*...Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf,*' (1:17-18).

Onze eerste liefde vasthouden: Openbaring 1 wil ons erbij helpen. Elke keer weer mogen we ons verzadigen met wie Jezus is, wat Hij voor ons gedaan heeft en wat Zijn verlangen is voor ons leven. In hoofdstuk 3:20 zegt Hij – als we bijvoorbeeld mat zijn geworden en geen rekening meer houden met de centrale plaats die Hij in ons leven wil hebben: '*Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.*' Jezus wil 'samen eten', Hij wil het onderlinge contact en een relatie van liefde. De handen die voor ons aan het kruis geslagen zijn, willen nu brood delen. Hij wil dat we ons leven met Hem delen en ons laten toerusten steeds weer. Dan kan de eerste liefde levend blijven en ontdekken we steeds meer over deze machtige Heer en Heiland.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. De zegen van God ligt verankerd in Jezus Christus.
Overdenk in dit verband Efeze 1:3, Galaten 3:14 en Handelingen 3:25-26.
2. In 1 Petrus 3:9 zegt Petrus dat wij daarom – vanuit de verzoening met Jezus - geroepen zijn om anderen te zegenen. Een roeping die niet vrijblijvend is. Het betekent dat we geen kwaad met kwaad willen vergelden. Ook Paulus spreekt hierover in Romeinen 12:14.
Hoe ervaren wij dit?
3. Jezus openbaarde Zich als Koning en Knecht. Als de Almachtige die ook wil dienen. Een voorbeeld: In Openbaring 5:1-7 wordt Jezus belicht als een machtige Overwinnaar en tegelijkertijd als iemand die heel kwetsbaar wilde zijn. Jezus wordt namelijk 'de leeuw van Juda' genoemd, maar ook een 'lam' dat geslacht wilde worden. Het lijkt een paradox, maar het geeft iets weer van het geheimenis van het Evangelie. Omdat Jezus voor ons wilde sterven als een lam, kon Hij onze Herder worden. Omdat Hij wilde dienen, kon Hij Koning worden. Omdat Hij kwetsbaar wilde zijn, is Hij de almachtige sterke Overwinnaar geworden.
Wat leren wij van Jezus?
En wat zegt dit over zegenen namens Hem?

Hoofdstuk 9

In dienst van God

In de eerste acht studies hebben we vooral stilgestaan bij de betekenis 'zegenen'. We dachten na over Gods verlangen om te zegenen zodat we toegerust worden om anderen te zegenen. Hij wil dat we zegen in het verlengde gaan zien van het liefhebben van de naaste. Gods liefde, nabijheid en zegen wil ons in staat stellen om deze door te geven aan mensen om ons heen.

Zegenen namens God

In het Oude Testament lezen we over aangewezen priesters die in dienst van God staan. Als Gods vertegenwoordigers wil Hij hen gebruiken in het doorgeven van Zijn zegen, zodat ze voortdurend erbij bepaald worden dat ze Gods volk zijn en dat Hij hun God wil zijn. Dat ze mogen leven als volk van Hem. In Numeri 6:22-27 lezen we: *'En de HEERE sprak tot Mozes: Spreek tot Aäron en zijn zonen en zeg: Zo moet u de Israëlieten zegenen, door tegen hen te zeggen:*

De HEERE zegene u en behoede u!

De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig!

De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede!

Zo moeten zij Mijn Naam op de Israëlieten leggen; en Ik zal hen zegenen.'

Uit de zegenbede blijkt dat Gods naam Jahweh (HERE) – de altijd Aanwezige en Getrouwe, degene die is, die was en zal zijn, de Onveranderlijke, de Eeuwige – weergeeft wie God voor ons wil zijn. Hij wil ons nabij zijn en ons zegenen, zodat we kunnen leven in verbondenheid en in vrede met Hem.

De HERE zegent en beschermt jou ... dus heel persoonlijk. We mogen ons vrijmoedig uitstrekken naar Zijn bescherming voor ons leven. Maar ook uitzien naar Zijn nabijheid waardoor er sprake kan zijn van licht, genade en vrede. We mogen Zijn aangezicht zoeken... Zijn liefde, Zijn wil en Zijn leiding. God wil ons zegenen en wij mogen deze zoeken in verbondenheid met Hemzelf. Uiteindelijk gaat het in de eerste plaats niet om de zegen, maar de Gever ervan: om God Zelf.

Volgens ds. A. van der Veer verdient een andere vertaling van de Hebreeuwse tekst zelfs de voorkeur: 'De HERE zegent en behoedt u; de HERE doet Zijn aangezicht over u lichten en is u genadig; de HERE verheft Zijn aangezicht over u en geeft u vrede.' Dit geeft zekerheid weer, het is de stellige verzekering: De HERE is met je.

In Jezus gezegend

In het Nieuwe Testament wordt benadrukt dat de zegen verband houdt met het kennen van Jezus Christus, Jezus die ons heeft verzoend met Zijn Vader. Door Jezus is de blokkade tussen God en ons weggenomen. 'In Christus' worden we gezegend. Wanneer we ons aan Hem hebben toevertrouwd, kan de Vader ons zegenen en met ons leven tot Zijn bestemming komen. De belofte aan Abraham was dat uit zijn nageslacht de beloofde Verlosser geboren zou worden.

'God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden,' (Handelingen 3:26).

Maar ook de andere volken mogen nu vrijmoedig tot God gaan en Zijn zegen ontvangen. Paulus zegt in Galaten 3:14: *'...opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen, en opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.'*

Jezus bekend maken

Door Jezus is er uitzicht gekomen voor alle volken. Gods Geest wil dat iedereen dit hoort en daarom wordt het priesterschap verbreed na de komst van Jezus. Iedere gelovige wordt dan een priester genoemd en allemaal mogen we namens God de mensen spreken over Jezus en wijzen op de zegen die God door Zijn Zoon aan iedereen wil geven. In Openbaring 5:9-10 lezen we: *'En zij zongen een nieuw lied en zeiden: U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie. En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.'* Jezus verlangt ernaar dat we als koningskinderen de mensen opzoeken en met hen spreken over Zijn plaatsvervangende sterven en over Zijn opstanding uit de dood. Jezus wil mensen weer terugbrengen bij hun Schepper en hemelse Vader, zodat ze als gezegende mensen anderen kunnen zegenen en nabij zijn. Priesterlijk en waardig. Kwetsbaar en sterk. Dienend en leidend.

Wie zijn we?

Op basis van Gods Woord en Jezus' offer mogen we ons zelf zien als:

- Kostbare mensen omdat we door Jezus' bloed vrijgekocht zijn. Hij stierf voor ons om ons het leven te kunnen geven.
- Geroepen mensen omdat we als een priester mensen mogen helpen om in het reine te komen met God.
- Koningskinderen, wat ook betekent dat we Jezus op een waardige manier willen vertegenwoordigen.
- Volgelingen van Jezus, die mogen blijven leren en groeien.
- Eigendom van God, doordat Hij ons door het geloof in Jezus verzegeld heeft met de Heilige Geest. De Geest die ons nooit verlaat en ons wil troosten, leiden en kracht geven.
- Medewerkers van God, door wie God met Zijn Geest wil werken. Daarbij mag ieder mens uniek zijn en eigen gaven en mogelijkheden ontdekken en inzetten.
- Mensen die op weg zijn naar een eeuwige bestemming: een eeuwig leven in verbondenheid met onze hemelse Vader waarbij we als koningskinderen worden ingeschakeld bij Zijn Koninkrijk.

Om over na te denken / gespreksvraag:

1. Overdenk de woorden van Petrus: *'...dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus. (...) Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent,'* (1 Petrus 2:5, 9-10).

Wat betekent dit voor ons persoonlijk?

Probeer voorbeelden te noemen.

Spreek erover met God in gebed en verwacht Zijn leiding.

Hoofdstuk 10

De zegenbede van St. Patrick

Hoewel St. Patrick een periode in Ierland leefde, was hij geen Ier maar een Brit. Als tiener werd hij echter als slaaf naar Ierland gebracht. In de daarop volgende jaren ontdekte hij veel over Jezus Christus en het Evangelie. Het liet hem niet los en hij vertrouwde zich onvoorwaardelijk aan Jezus toe als zijn Verlosser en Heer.

Doorgeven

Hij wilde niet over Gods genade zwijgen. Als teken van dankbaarheid en omdat hij zich geroepen wist door God verkondigde hij het Evangelie in Engeland en Ierland. In vrijmoedigheid sprak hij over Jezus' komst, Zijn lijden en sterven en Zijn opstanding. Over het nieuwe leven dat Gods Geest in mensen wil bewerken. St. Patrick wist zich dan ook in alles afhankelijk van Gods Geest en wilde het als een schild dragen. Hij wilde schuilen en krachtig handelen in de aanwezigheid van zijn Heer die Overwinnaar was.

In het Engels is de omschrijving van dit schild in omloop, al is het niet bekend of de hele inhoud van hem afkomstig is. Ook zijn er variaties met alleen het middengedeelte. Toch is de zegenbede van St. Patrick in ons land ook meer en meer bekend geworden, waarbij verschillende vertalingen in omloop zijn. De volgende is veelgebruikt:

De Heer is voor u om u de juiste weg te wijzen.

De Heer is achter u om u in de armen te sluiten, om u te beschermen tegen gevaar.

De Heer is onder u om u op te vangen wanneer u dreigt te vallen.

De Heer is in u om u te troosten wanneer u verdriet hebt.

De Here omgeeft u als een beschermende muur, wanneer anderen over u vallen.

De Heer is boven u om u te zegenen.

Zo zegene u God, vandaag, morgen, en tot in de eeuwen der eeuwen.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Lees de zegenbede in het licht van Psalm 139:1-8.
Wat zeggen deze verzen over Gods nabijheid?
Lees ook de verzen 23-24.
Wat zegt dit gebed over vertrouwen?
2. Wat roept deze zegenbede bij je op?
3. Hoe concreet is het werk van Gods Geest in ons leven?
4. Overdenk de Engelse tekst op de volgende pagina.
Wat zegt het over de geloofsovertuiging van St. Patrick? Kunnen wij ermee instemmen?

5. Overdenk nu het volgende gebed van Benedictus (hij leefde waarschijnlijk van 480-543).
Het is een gebed van overgave aan datgene wat Gods Geest in ons leven wil uitwerken. Ook ten aanzien van groeiend zicht op God die onze ogen en oren wil openen voor Zijn zegen zodat we zegenende mensen kunnen worden.

Wat betekent de laatste zin in dit verband voor ons? ... en een leven dat U verkondigt door de kracht van de Geest van Jezus Christus, onze Heer.

Genadige en heilige God en Vader,
Geef ons
Wijsheid om U te ontdekken,
Volharding om U te zoeken,
Geduld om op U te wachten,
Ogen om U te zien,
Een hart dat zich in stilte op U richt,
En een leven dat U verkondigt
Door de kracht van de Geest van Jezus Christus.

Amen

The Shield of St. Patrick

(attributed tot St. Patrick and paraphrased by Cecil Frances Alexander)

I bind unto myself today the strong name of the trinity,
By invocation of the same, the Three in One, the One in Three.

I bind this day to me forever by power of faith Christ's incarnation,
His baptism in the Jordan river, his death on the cross for my salvation;
His bursting from the spiced tomb, his riding up the heavenly way,
His coming at the day of doom I bind unto myself today.

I bind unto myself today the power of God to hold and lead,
His eye to watch, his might to stay, his ear to harken to my need,
The wisdom of my God to teach, his hand to guide, his shield to ward,
The Word of God to give me speech, his heavenly host to be my guard.

Christ be with me, Christ within me,
Christ behind me, Christ before me,
Christ beside me, Christ to win me,
Christ to comfort and restore me,
Christ beneath me, Christ above me,
Christ in quiet, Christ in danger,
Christ in hearts of all that love me,
Christ in mouth of friend and stranger.

I bind unto myself the name, the strong name of the Trinity,
By invocation of the same, the Three in One, and One in Three,
Of whom all nature hath creation, eternal Father, Spirit, Word,
Praise to the God of my salvation, salvation is of Christ the Lord!